

TRETTIOFJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 26 NOVEMBER

Läsning

Upp 14:1-3, 4b-5

Jag, Johannes, såg Lammet som stod på berget Sion och tillsammans med Lammet etthundrafyrtiofyra tusen som hade hans namn och hans faders namn skrivet på pannan. Och jag hörde en röst från himlen som rösten av stora vatten och rösten av stark åska, och rösten jag hörde var som när harpspelare spelar på sina harpor. De sjöng en ny sång inför tronen och inför de fyra varelserna och de äldste. Och ingen kunde lära sig den sången utom de etthundrafyrtiofyra tusen, de som är friköpta från jorden. Det är de som följer Lammet vart det än går. De är friköpta från människorna som en första skörd åt Gud och Lammet. I deras mun har det aldrig funnits någon lögn, de är fläckfria.

Responsoriepsalm

Ps 24:1-4b, 5-6 (R. jfr 6)

R. Detta är det släkte som söker ditt ansikte.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna,
ni vet inte när Människosonen kommer.

Evangelium

Luk 21:1-4

Vid den tiden tittade Jesus upp och såg hur de rika lade sina gåvor i tempelkistan. Men han såg också en fattig änka lägga ner två kopparslantar, och då sade han:
»Sannerligen, den där fattiga änkan gav mer än alla de andra. De tog av sitt överflöd

och lade det bland gåvorna, men hon gav i sin fattigdom allt vad hon hade att leva på.«

TISDAG DEN 27 NOVEMBER

Läsning

Upp 14:14–19

Jag, Johannes, såg ett vitt moln, och på molnet satt en som var lik en människoson och hade en krans av guld på huvudet och i handen en vass skära. Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med hög röst till honom som satt på molnet: »Ta din skära och skörda, ty skördetiden är inne; jordens gröda är mogen.« Och han som satt på molnet sänkte sin skära ner över jorden, och jorden skördades.

Och en annan ängel kom ut från templet i himlen, också han med en vass skära. Och en annan ängel kom ut från altaret, en som hade makt över elden. Och han ropade med hög röst till honom som hade den vassa skäran: »Ta din vassa skära och skörda klasarna på jordens vinstock; dess druvor är mogna.« Och ängeln sänkte sin skära ner över jorden och skördade druvorna på jordens vinstock och kastade dem i Guds vredes stora vinpress.

Responsoriepsalm

Ps 96:10–13 (R. 13b)

R. Herren kommer för att döma jorden.

Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Må himlen vara glad och jorden fröjda sig,
havet brusa med allt vad det rymmer,
marken och allt den bär må glädja sig,
alla träd i skogen jubla inför Herren, ty han kommer,
ty han kommer för att döma jorden. R.
Han skall döma jordens krets med rättfärdighet
och folken med sin trofasthet. R.

Halleluja

Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium

Luk 21:5–11

När några talade om templet, hur vackert det var med sin fina sten och sina praktgåvor, sade Jesus: »Allt detta som ni ser — det skall komma en tid då det inte lämnas sten på sten utan allt bryts ner.«

Då frågade de honom: »Mästare, när sker detta och vad blir tecknet på att det börjar?« Han svarade: »Se till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Det är jag, och: Tiden är nära. Men följ dem inte. När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte besinningen. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet.« Och han sade till dem: »Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir svåra jordbävningar och pest och hungersnöd på den ena platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig på himlen.«

ONSDAG DEN 28 NOVEMBER

Läsning

Upp 15:1–4

Jag, Johannes, såg ett annat stort och märkligt tecken på himlen: sju änglar med sju plågor, de sista eftersom Guds vrede når sitt slut med dem. Och jag såg liksom ett glashav blandat med eld, och de som hade kämpat sig fria från odjuret och dess bild och talet för dess namn stod på glashavet med Guds harpor i händerna. Och de sjöng Guds tjänare Moses sång och Lammets sång:

Stora och märkliga är dina gärningar,
Herre Gud, allhärskare.
Rättfärdiga och sanna är dina vägar,
du folkens konung.
Vem måste inte bäva, Herre,
och hylla ditt namn?
Ty du ensam är helig,
alla folk skall komma och tillbe dig,
din rättfärdighet har uppenbarats.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–3b, 7–9 (R. Upp 15:3b)

R. Stora och märkliga är dina gärningar,
Herre Gud, allhärskare.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Må havet brusa med allt vad det rymmer,
jordens krets och de som bor på den.
Må strömmarna klappa i händerna. R.

Må bergen jubla med varandra inför Herren,
ty han kommer för att döma jorden.
Han skall döma jordens krets med rättfärdighet
med rättvisa skall han döma folken. R.

Halleluja

Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium

Luk 21:12-19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Innan allt detta händer skall man gripa er och förfölja er. Man skall överlämna er åt synagogorna och kasta er i fängelse och dra er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull. Då får ni tillfälle att vittna. Lägg bara på minnet att ni inte skall förbereda några försvarstal, ty jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga. Ni skall bli förrådda till och med av föräldrar och syskon och släktingar och vänner. En del av er skall man döda, och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. Genom att hålla ut skall ni vinna ert liv.«

TORSDAG DEN 29 NOVEMBER

Läsning

Upp 18:1-2, 21-23; 19:1-3, 9a

Jag, Johannes, såg en annan ängel komma ner från himlen. Han hade stor makt, och jorden lystes upp av hans härlighet. Och han ropade med stark röst: »Störtat, störtat är det stora Babylon. Det har blivit ett tillhåll för demoner, ett näste för alla orena andar, ett näste för alla orena och avskyvärda fåglar.«

Och en väldig ängel tog upp en sten, stor som en kvarnsten, och kastade den i havet och sade: »Så skall den stora staden Babylon med våldsamt kraft slungas i djupet och aldrig finnas mer. Aldrig mer skall sång och musik från harpspelare och flöjtblåsare och trumpetare höras i dig, aldrig mer skall någon hantverkare av något slag finnas i dig. Ljudet från en kvarnsten skall aldrig mer höras i dig, ljuset från en lampa skall aldrig mer lysa i dig, och rösten av brudgum och brud skall aldrig mer höras i dig. Dina köpmän var jordens herrar, ty alla folk förfördes av din trolldom.«

Sedan hörde jag liksom den starka rösten från en stor skara i himlen:
»Halleluja! Frälsningen och härligheten och makten finns hos vår Gud, ty sanna och rättfärdiga är hans domar. Han har dömt den stora skökan som fördärvade jorden med sin otukt, och han har utkrävt hämnd på hennes hand för sina tjänares blod.«
Och de sade igen: »Halleluja.« Och röken från henne stiger i evigheters evighet.

Och ängeln sade till mig: »Skriv: Saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid.«

Responsoriepsalm

Ps 100 (R. Upp 19:9a)

R. Saliga de som är bjudna till Lammets bröllopsmåltid.

Höj jubel till Herren, alla länder,
tjäna Herren med glädje,
kom inför hans ansikte med fröjderop. R.

Förnim att Herren är Gud.

Han har gjort oss, och inte vi själva,
till sitt folk och till får i sin hjord. R.

Gå in i hans portar med tacksägelse,
i hans gårdar med lov,
tacka honom, lova hans namn. R.

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd
och hans trofasthet från släkte till släkte. R.

Halleluja

Jfr Luk 21:28

V. Räta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium

Luk 21:20-28

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ser Jerusalem omringat av härar, då skall ni veta att dess ödeläggelse är nära. Då måste de som bor i Judeen fly upp i bergen, de som är inne i staden skall lämna den, och de som är ute på landet får inte gå in i staden. Ty detta är vedergällningens tid, när allt i skriften blir uppfyllt. Ve dem som väntar barn eller ammar i den tiden. Stor nöd skall komma över landet, och vrede skall drabba detta folk. De skall falla för svärdshugg och föras bort som fångar till hednafolken, och Jerusalem skall trampas ner av hedningar, tills hedningarnas tid är förbi.

Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas då. Människor skall förgås av skräck, i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.«

FREDAG DEN 30 NOVEMBER

ANDREAS

Fest

Läsning

Rom 10:9–18

Om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning. Skriften säger ju: *Ingen som tror på honom skall stå där med skam.* Det är ingen skillnad på jude och grek; alla har samme herre, och han ger av sin rikedom åt alla som åkallar honom. Ty *var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad.*

Men hur skall de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Hur skall de kunna tro på den som de inte har hört? Hur skall de kunna höra utan att någon förkunnar? Hur kan någon förkunna utan att vara utsänd? Det står skrivet: *Skönt ljuder stegen av dem som kommer med budskap om goda ting.* Men alla lyssnade inte till budskapet. Ty Jesaja säger: *Herre, vem satte tro till vad vi förkunnade?* Så bygger tron på förkunnelsen, och förkunnelsen på Kristi ord. Men då frågar jag: kanske har de aldrig hört den? Visst har de! *Över hela jorden nådde deras röst och till världens ändrar deras ord.*

Responsoriepsalm

Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk
vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändrar. R.

Halleluja

Matt 4:19

V. Kom och följ mig.
Jag skall göra er till människofiskare, säger Herren.

Evangelium

Matt 4:18–22

När Jesus vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas. De stod vid sjön och fiskade med kastnät, för de var fiskare. Han sade till dem: »Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare«,

och de lämnade genast sina nät och följde honom. När han gick vidare, fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, sitta tillsammans med sin far Sebedaios i båten och göra i ordning sina nät. Jesus kallade på dem, och genast lämnade de båten och sin far och följde honom.

LÖRDAG DEN 1 DECEMBER

Läsning

Upp 22:1–7

Ängeln visade mig, Johannes, en flod med livets vatten, klar som kristall, som rann från Guds och Lammets tron. Mitt på den stora gatan, med floden på ömse sidor, stod livets träd som bär frukt tolv gånger om året och ger sin skörd varje månad, och trädets blad är läkemedel för folken. Och ingen förbannelse skall finnas mer. Guds och Lammets tron skall stå i staden, och hans tjänare skall tjäna honom. De skall se hans ansikte, och de skall bära hans namn på sin panna. Och det skall inte mer bli natt, och ingen behöver längre ljus från någon lampa eller solens ljus, ty Herren Gud skall lysa över dem. Och de skall vara kungar i evigheters evighet.

Och han sade till mig: »Dessa ord är trovärdiga och sanna. Herren, som är en Gud för profeternas andar, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare vad som snart skall ske. Se, jag kommer snart. Salig den som tar vara på profetians ord i denna bok.«

Responsoriepsalm

Ps 95:1–7 (R. 1 Kor 16:22b; Upp 22:20c)

R. Marana, ta! Kom, Herre Jesus!

Kom, låt oss höja glädjerop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Ty Herren är en väldig Gud,
en väldig konung över alla gudar.
Han har jordens djup i sin hand,
och bergens höjder är hans.

Hans är havet, ty han har gjort det,
och hans händer har danat det torra. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

Halleluja

Luk 21:36

V. Håll er vakna och be
så att ni kan stå upprätta inför Människosonen.

Evangelium

Luk 21:34–36

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.«

FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT DEN 2 DECEMBER

Första läsningen

Jer 33:14–16

Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall uppfylla det löfte jag har givit Israels folk och Judas folk. När den tiden och den dagen kommer skall jag låta ett rättfärdigt skott växa ur Davids stam. Han skall skapa rätt och rättfärdighet i landet. När den tiden kommer skall Juda räddas och Jerusalem leva i trygghet, och detta skall vara stadens namn: Herren vår rättfärdighet.

Responsoriepsalm

Ps 25:4–5ab, 8–10, 14 (R. 1b)

R. Herre, jag sätter mitt hopp till dig.

Herre, lär mig dina vägar,
visa mig dina stigar.
Led mig i din sanning, lär mig,
du som är min Gud, min räddare. R.

Herren är pålitlig och god,
därför visar han syndarna vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Allt vad Herren gör är nåd och trofasthet
mot dem som håller hans förbund och hans bud.
De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
hans förbund skall ge dem insikt. R.

Andra läsningen

1 Thess 3:12 – 4:2

Måtte Herren låta er kärlek till varandra och till alla människor bli rik och överflödande som vår kärlek till er, så att ni blir styrkta i era hjärtan och kan stå oförvitliga och heliga inför vår Gud och fader, när vår herre Jesus kommer med alla sina heliga.

Och nu, bröder, när ni har fått lära er av oss hur ni skall leva för att behaga Gud — och det är ju så ni lever — vill vi i herren Jesu namn vädja till er och mana er att göra ännu mer. Ni vet ju vilka föreskrifter vi gav er från herren Jesus.

Halleluja

Ps 85:8

V. Herre, låt oss se din nåd,
och ge oss din frälsning.

Evangelium

Luk 21:25–28, 34–36

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas då. Människor skall förgås av skräck i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig. Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.«

eller:

Evangelium

Luk 19:28–40

Vid den tiden gick Jesus framför sina lärjungar upp mot Jerusalem. När han närmade sig Betfage och Betania vid det berg som kallas Olivberget, skickade han i väg två av lärjungarna och sade: »Gå till byn rakt framför er. När ni kommer in i den skall ni finna en ungåsna som står bunden där, en som ännu ingen har suttit på. Ta den och led hit den. Om någon frågar er varför ni tar den skall ni svara: Herren behöver den.« De båda lärjungarna gav sig i väg och fann allt vara som han hade sagt. När de skulle ta åsnan sade de som ägde den: »Varför tar ni åsnan?« De svarade: »Herren behöver den.« Och de ledde den till Jesus och lade sina mantlar på den och hjälpte honom upp. Där han kom ridande bredde folk ut sina mantlar på vägen.

Då han närmade sig staden och var på väg ner från Olivberget började hela skaran av lärjungar i sin glädje ljudligt prisa Gud för alla de underverk de hade sett: »*Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn. Fred i himlen och ära i höjden.*« Några fariseer i folkmassan sade då till honom: »Mästare, säg åt dina

lärjungar att sluta.« Han svarade: »Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa.«